

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ο Μαρξής πρὸς Βενιζέλον
ὁμιλεῖ διὰ τὸ μέλλον.

Λοιπὸν καλῶς μᾶς ὤρισες μεσσία τῶν Ἑλλήνων,
κι' ἂν πῆγε τὸ ταξεῖδι σου χαμένο στὸ Λονδίνον,
ἐνεκα τοῦ τὰ μπέρδεψαν οἱ κύκλοι τῆς Εὐρώπης,
αὐτὰ συμβαίνουν δυστυχῶς πολλάκις παρ' ἀνθρώποις.
Οὐχ ἦττον ὅμως νᾶχετε ὑπομονὴν μεγάλην
καθόσον οὐ μετὰ πολὺ θὰ προσκληθῆτε πάλιν
καὶ τότε ὁ Ρεσῆτ πασοῦς
ποῦ ἔκρινε κι' ἐμᾶς καὶ σᾶς
πολὺ ἐπιπολαίως,
θὰ λύσῃ τὰ ζητήματα ἢ οὔτως ἢ ἀλλέως.

Καλῶς μᾶς ἤλθες ἀπὸ κεῖ,
παρηγορία ἐθνικὴ
καὶ τῶν ὁμηῶν λαοεῖα,
κι' ἂν εὖρηκες στὸ δρόμο σου Πιλάτο τὴν Αὐστρία,
καὶ Καϊάφα τὸ Ρεσῆτ κι' Ἰούδα τὸν Ἀμέλιο
καὶ δὲν σοῦ βγήκε σάϊκο κανένα εὐαγγέλιο
ἀπ' ὅσα ἐπροεῖπες,
γιὰ τοὺς ἀνθρώπους, γίγα μου, εἰν' ἢ χαρὸς κι' ἢ λύπες.

Καλῶς μᾶς ὤρισες λοιπὸν κι' ἄς μὴ μᾶς φέρνης τίποτα.
Ἄρκει πώπηγες μοναχὰ καὶ τῶπες ξαποτσιτότα
στὸν ἕνα καὶ στὸν ἄλλο,
πῶς ἢ Ἑλλάς ἐγένηκε βασιλείο μεγάλο,
κι' αὐτὸς ποῦ τὰς ἐνδόξους τῆς θὰ παραβλέψῃ μάχας
ἄς τὸ σκεφθῆ ὁ χάχας.

Ἄς ἦρθες ὅπως ἔφυγες ἀτρόμητος Λευτέρης
κι' ὄχι δειλὸς σκιαχτὰ, σκιαχτὰ,
κι' ἂν δὲν μᾶς τάφερες αὐτὰ,
ἐμεῖς σὲ λογαριάζουμε σὰ νᾶθελε τὰ φέρεις.
Ἴσως ὁ κάθε μας ἐχθρὸς, ἴσως τὸ κάθε φεῖδι,
νὰ μαλακώσῃ, γίγαντα, μὲ τᾶλλο σου ταξεῖδι.

Ἄς πῆγες κι' ἄς τὸ δήλωσες στὴ Λόντρα καὶ στὴ Βιέννη
πῶς ὄθεν ἐπατήσαμε κανέναν μᾶς δὲν βγαίνει,
καὶ πῶς ἐκεῖ ποῦ στέκεται θὰ μείνῃ κι' ἢ Σερβία,
κι' ἄς ἔρθουν νὰ μᾶς βγάλουνε κατόπιν μὲ τὴ βία,
αὐτοὶ ποῦ ἐγαντίον μας ἐλάτρωσαν σὰν κούκοι
ἐνεκα τοῦ τῶς ἰπῆκαμε στὸ μᾶτι τοὺς παλοῦσι.

Καλῶς μᾶς ἦρθες γίγαντα, ἐλπίδες νὰ χαρίξης.
Τὸ κέφισου ἄς γένεται

καὶ δὲν μᾶς κατοφαίνεται
ἂν ἄπρακτος γυρίζεις,
γιατὶ καταλαβαίνουμε πῶς μὲ τὴν ἄλλη στρατά,
ὅσα δὲν πῆρ' ἢ γαλανὴ θὰ πάρ' ἢ μαυρομάτα.

Οὐχ ἦττον ὅμως ἤθελα νὰ σ' ἐρωτήσω, γίγα,
ἐκεῖνα ποῦ θὰ πάρουμε εἴτε πολλὰ ἢ λίγα,
τὰ ξέρεις ἀπὸ σήμερα, ἢ ἄφησες τὸ προᾶμμα
νὰν τὸ ξεδιαλύνουμε μὲ τσ' ἄλλους τρεῖς ἀντάμα ;
Ἐκαμες διασάφισι καμμία μὲ τὸ Βόρι,
ἢ ἔγειν' ἢ συμπεθεριά
γιὰ νὰ πιαστοῦμ' ἀφ' τὰ λιριά
οἱ τέσσαροι κοκόροι ;

Στὸ Ἔθνος δὲν εὐρέθηκε καλλίτερο κεφάλι
κι' ἐμπιστοσύνη, γίγα μου, ἔχω σ' ἐσὲ μεγάλην,
μ' ἂν πρόκειται μὲ Βουλγάρους νὰ βροῦμε νταραβέρι,
μπορεῖ ν' ἀποζητήσουμε τσοῦ Τούρκους κὺρ Λευτέρη.
Κι' ἂν ἔξ' ἀνάγκης σήμερα μὲ δαυτοὺς συγγενεῦοι,
ποτὲ μου δὲν τζῶχῶνεψα, οὔτε ποῦ τοὺς χωνεῦοι.

Κάμετο, Βενιζέλε μου, τὸ μάτι σου γαρίδα.
Ἄφ' τῶν Βουλγάρων τὴ φυλὴ
μ' ἀνησυχῆσανε πολὺ
τὰ σχέδια ποῦ εἶδα.
Καὶ μέτρησ' τα, Λευτέρη μου, τὰ πράγματα καλλίτερα,
μὴ γδοῦμε μεγαλείτερα.

Τὸ προᾶμμα θέλει ὀέγολα, μεσσία μου, μεγάλην
μὴν ὕστερ' ἀφ' τῆ μοιρασιά στὰ ἴδια πέσης πάλι
καὶ πότα μὲ τὸ Βούλγαρο πότα μὲ τὴν Τουρκία,
νὰ μὴν ἀφήσῃς ἡσυχὴ καμμία ἡλικία.
Μεσσία μέτρησ' τα καλὰ μήπως μᾶς εὖρουν χρόνια
ὀποῦ νὰ μὴν προφτάνουμε νὰ σέρνουμε κανόνια.

Τὸ ὅτι μᾶς ἐδόξασες μὲ τὴ διοίκησιν σου,
τ' ὁμολογοῦν κι' οἱ φίλοι σου τὸ βλέπουν κι' οἱ ἐχθροὶ σου,
κι' ὁπῶς ἐσὺ μᾶς ἔφερες στὰ παλαιὰ μας κλέη,
ἕνας δὲν βρίζετ' Ἑλληνας ὀποῦ νὰ μὴν τὸ λέη,
μὰ καὶ πῶς ἄνοιξες δουλειᾶς ποῦ δὲν θὰ βροῦνε τέλος,
ἔβγα διάψευσὲ μου το, ἂν εἶσαι Βενιζέλος.

Μεσσίας εἶσαι μ' ἀρετὴ
καὶ τ' ὄνομά σου θὰ γραφτῆ
χρυσὸ στὴν ἱστορία,
ἀλλὰ τὸ προᾶμμα θ' ἀπλωθῆ
κι' οὔτ' ἕνας δὲ θ' ἀπολυθῆ
ἀπὸ τὴν ἐφεδρεία.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Μὲ λευτογάρο στρατὸ καὶ μὲ ξηρόν καὶ γαλῆ
νῆες πολεῖς ἐλάβαμε,
μὰ τὸ ἐπιτάλαβαν
νὰ μὲνοῦμε μὲ δαυτές !

Κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν μᾶς ἔστηψε ἡ νίκη,
παντοῦ τὰς νίκας μᾶς ἀκοῦν

καὶ ὄμως μᾶς φιλονεικοῦν
καὶ τὴ Θεσσαλονίκη
καὶ τὰ νησιά τὰ σίγουρα ἢ Λέσβος καὶ ἢ Χίος,
ποῖος ξέρει τίνας πρόκειται νὰ πέσουνε λαγεῖο!

Ὁ στενοκέφαλος ἐγὼ ποῦ δὲν εἰξέρω γράμματα,
ἔτσι τὰ συλλογίζομαι, Δευτέρη μου, τὰ πράγματα.

μὰ σὺ ὁ μέγας καὶ πολὺς
ποῦ μὲ τὰ πρόσωπα μιλεῖς
τὰ διακεκομμένα,

ἴσως τὰ βλέπεις ῥόδινα καὶ νὰ γελᾶς μ' ἐμένα.
Κι' ἄμποτε νᾶρθουν ῥόδινα τὰ πράγματα μεσσία,
γιατὶ ἀλλοίμονο σ' ἐμᾶς
νᾶχουμε δόξας καὶ τιμὰς
καὶ τίποτα οὐσία!

**Ὁ Γιάννης καὶ ὁ Μαρῆς
μιλοῦνε καὶ ἀπορεῖς.**

Γ.— Νὰ φύγης καὶ ἐσυχάθηκα ν' ἀκούω τ' ὄνομά σου!
Νὰ πᾶρ' ὁ διάολος καὶ σὲ καὶ τὸ παράρημά σου
πῶρα φέρες πῶς τὸ Χαμηδιὲ τὴν πένταρα μου ἀδίκως, λαποδύτη.
καὶ ἐπῆρες τὴν πένταρα μου ἀδίκως, λαποδύτη.

Μ.— Τὶ φταῖς γὼ; Τελέγραφο μῶστείλαν' ἀφ' τῆ Βιέννης.

Γ.— Μωρ' ἄς τα ποῦ νὰ μὴν ἰδῆς τὸν ἥλιο ποῦθε βγαίνει
καὶ μὴ θαρεῖς πῶς εὐρηγες κανέναν παλαβιάρη
νὰν τὸν πουλεῖς τὸ Χαμηδιὲ γιὰ πράσινο χαβιάρι

Μ.— Σοῦ λέω δὲν εὐθύνομαι.

Γ.— Εὐθύνεσαι χαμᾶλη,
γιατὶ τὸ πιστέψα καὶ ἐγὼ καὶ τὸ πιστέψαν καὶ ἄλλοι
καὶ δυστυχῶς ἐμείναμε μὲ τὴ χαρὰ μονάχα.

Μ.— Καὶ ποῖος σὲ ὑποχρέωσε νὰν τὸ πιστέψης χάχα;

Γ.— Ὅστε λοιπὸν ἐν γνώσει σου μᾶς ἔδωσες τὴ φόλα;

Μ.— Μ' ἂν εἶναι ὅσα γράφονται νὰν τὰ πιστεύης ὅλα
χωρὶς νὰ βγάνης τὰ μισὰ καὶ παραπάνου, τᾶρα,
θὰ κάμης τὸ κεφάλι σου σωστὴ ἀσκινοκάρα.

Γ.— Ὅστε λοιπὸν περιγελᾶς τὸν κόσμον, μπεζεβένη;

Μ.— Ἐν ὅσῳ θᾶν' ὁ πόλεμος αὐτὸ θὰ σᾶς συμβαίνει.

Γ.— Καὶ πόσο θᾶν' ὁ πόλεμος ἀκόμα μωρὲ τέρας;

Μ.— Ὑπολογίζω τὸ πολὺ τρεῖς τέσσαρας ἡμέρας.
Ἄν ὄμως ἐν τῷ μεταξύ δὲν πέση τὸ Μπιζάνι,
μπορεῖ καὶ περισσότερον νὰ διαρκέση, Γιάννη,
καὶ ἂν τὴν Ἀδριανούπολιν δὲν πάρουν οἱ Βουλγάροι,
ἐλπίζω νὰ τὸν ἔχωμεν μέχρι τὸν Ἀλωνάρη,
καὶ ἂν ἡ Εὐρώπη μάτια μου, δὲ βαρεθῆ τὸ γούστο,
νὰ καρτερῆς τὸν Ἀγουστο ποῦ βάνουμε τὸ μούστο.

Ἐμπλέξαμε σὲ μιὰ δουλειὰ
καθὼς καταλαβαίνω,
ποῦ θὰ μ' ἀσπρίσουν τὰ μαλλιά
καὶ γέροντας θὰ γένω,

καὶ ὅσο ποῦ νᾶρτ' ἡ ὥρα μου στὴν ψάθα νὰ πεθάνω,
ἀκόμα παραρτήματα θὰ κάθωμαι νὰ βγάνω.

Ἐμπλέξαμε σὲ μιὰ δουλειὰ μ' ἐτοῦτον τὸ μεσσία
ποῦ θὰ μᾶς εὖρη σίγουρα Δευτέρα Παρουσία
καὶ μόνον ὁ Πανάγαθος Θεὸς ποῦ θὰ μᾶς κρίνῃ,
θὰ λύσῃ τὰ ζητήματα νὰ φέρῃ τὴν εἰρήνην.
Ἄλλοῦθε μὴ τὴν καρτερῆς πρωτίτερα γιὰ νᾶρτη.
Μιλεῖς γιὰ τὸ συμφέρον σου μωρὲ πενταροβάρτη
καὶ προσμυνᾶς ἐπίτηδες πολεμικὴν ἀντάρα
νὰ μὴν ἀφήσης κανενὸς στὴν τσέπη του πένταρα.

Μπορεῖ μωρὲ ὁ πόλεμος ἀκόμα νὰ βιασάξῃ,
τ' ὀλοῦνται τὸ μπαμπαλὴ τὸν ἔχουμε λυσοσάξει
καὶ τώρα στὴν Καλλιπὸλι πᾶπῆν' οἱ Βουλγάροι,
ὅλο τομάρι τούρκικα πετοῦνε μὲ τὸ φτιάρι.
Μπορεῖ μωρὲ ὁ πόλεμος νὰ ἐξακολουθήσῃ,
π' ὅσο καὶ ἂν εἶν' ἀπάνθρωπος καὶ ἀνηλεὴς ἡ Δύσι,
θὰ γδῆ πῶς ἐταφιάστηκε ὁ Τοῦρκος π' ἀγαπάει
καὶ βγάινε τὰ καρᾶβια του σὶὸ βράχο καὶ τὰ σπᾶει!

Τώρα φοβάται καὶ μοῦ λὲς πῶς δὲν θὰ κλείσ' εἰρήνην,
ποῦ τοῦρκος ἀτακάτευτος κανεῖς δὲν ἔχει μείνει;
Δὲν ἄκουσες τί ἐγείνη καὶ γίνεται στὴν Πόλι
ποῦ ἐξαλαμπαδίσαν' ἀνάμεσὸ τους ὅλοι
καὶ σφάζονται γιὰ σοβ' αράς πολιτικὰς αἰτίας
ὅπως καὶ ἐμεῖς ἄλλη φορὰ ἐπὶ φανλοκρατίας;

Ἡ σήμερα ἢ αὔριο τελειώνουνε τὰ συμπάρα
καὶ πᾶν' τὰ παραρτήματα,
ποῦ μῶραφες τὰ θύματα
καὶ ἐγύρευες πεντάρια.

Γιὰ σέναν ἐγινήκανε πέντε μηνῶν ἀντάρες
π' ἀρχισες τηλεγραφικῶς
νὰ τραυματίζης διαρκῶς
τοῦ κόσμου τῆ πουσνάρες.

Γιὰ τὸ παράρημα, Μαρῆ,
πολλὰ σοῦ καταμαρτυρεῖ
ὁ κόσμος ὁ τεμπέλης!

Μ.— Ὁ πόλεμος ἄς ἔπαυε καὶ λέγεμ' ὅσα θέλεις.
Ἄς γδῶ μωρὲ τὰ Γιάννινα καὶ τὸ Μπιζάνι κάτω
καὶ πᾶρ' μου περισσότερα καὶ ἀπὸ τὸν Κυριακάτο,
π' ἀπάντησ' ἕναν εὐζωνα στὰ παραρτήματά μου
καὶ ἐκόντεψε νὰ βουρλιστῆ
καὶ ἐξούρισε λατινιστὶ
τὴν ἰδιότητά μου!

Ὁ πόλεμος, ὁ πόλεμος νὰ πάψῃ μωρὲ Γιάννη!
Θᾶς ἔψησε τὸ σπάραχνο ἐκίνο τὸ Μπιζάνι!
Ὅσες ψυχῆς μᾶς ἔσβυσε καὶ ἀκόμα ὅσες σβύση
καὶ ὅσα κοστίζει αἵματα,
κατάρες καὶ ἀναθέματα
νὰ γένουνε στὴ Δύση.

Ὁ πόλεμος, ὁ πόλεμος, βρὲ Γιάννη μου νὰ πάψῃ
ποῦ λεβεντιῆς ἀτίμητες στὸ χιόνι του θὰ θάψῃ,
καὶ δὲν εὐρέθηκε ψυχὴ νὰ λυπηθῆ τ' ἀσκέρι
ποῦ γιὰ τὴν ἀπολύτρωσι τοῦ σκλάβου ὑποφέρει
καὶ μάχεται μαρτυρικῶς καὶ ἡ ψυχὴ του λυώνει,
ἀγνή καθὼς τὸ χιόνι.

Τὶ ἀγωνία φοβερὴ
χωρὶς νὰ ἔχη τέλος!
Τὶ ἀνθρώπος μωρὲ Μαρῆ
καὶ αὐτὸς ὁ Βενιζέλος!

Πῆγε μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ κλείσῃ τὴν εἰρήνην
καὶ βλέπωντας πῶς ἡ Τουρκία πολὺ ὀλίγα δίνει,
ἐπέμεινε μὲ δαύτηνε νὰ κάμῃ νικηρῆσι,
καὶ δὲν ἐκύνταζε Μαρῆ
πῶς ὁ χειμῶνας προχωρεῖ
καὶ ὅπως, ὅπως ἔδεκε τὰ πράγματα νὰ δέσῃ!

Εἶδε πῶς ἔχει κόντρα του τσ' Αὐστρίας τὸ Μπερτόδο,
τ' ἀκούει τί μᾶς κάνουνε οἱ Ἴταλοι στὴ Ρόδο,
ξέρει καλλίτερον ἀπὸ μὲ καὶ ἀπὸ κάθε ἄλλονε
πῶς πόλεμο μᾶς κάνουνε καὶ οἱ Γερμανοὶ μεγάλωνε,
ὁ νοῦς θ' ἀντιλαμβάνεται βεβαίως τοῦ μεσσία
πῶς κάπως τώρα ὕστερα τὰ στροφίπει καὶ ἡ Ρουσία;
καὶ δι' αὐτοὺς, μωρὲ Μαρῆ, τοὺς λόγους τοὺς σπουδαίους
καὶ διὰ ν' ἀπολείψωμεν καὶ αὐτοὺς τοὺς Ἰουδαίους,
καὶ γιὰ νάρθουν νὰ πράγματα στὴ θέσι τους τὴν πρώτην,
ἔπρεπε νὰ παραδεχτῆ νὰ πάρῃ ὅ,τι, ὅ,τι,
καὶ ὄχι ποτὲ γιὰ Βουλγαροὺς καὶ χάρι τοῦ Νικητᾶ
ν' ἀρχίσῃ πάλε πόλεμο ἀπὸ τὸ ἄρφα βῆτα!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Μ.— Τὸ δίκιο σου, βρὲ Γιάννη μου, εἶναι πολὺ μεγάλο.
Ὁ πόλεμος ἐπύγεσε τὰ πᾶρ' ὄχι ὅλα,
νὰ ξαποστάσῃ στὴν τὸν καθεπάλαιον
ποῦ θᾶτα τὸν καθ' ἑαυτὸν καὶ θᾶτα τοῦ Γενάρη,
παλεῦει μὲ τὸ θάνατο μετ' ἀρετῆς σπανείας
πρὸς χάριν εὐρωπαϊκῆς ἐξόχου εὐγενείας!

Ο πόλεμος, ο πόλεμος, να σταματήσει πρέπει·
άπελπισίας φάσματα ο κόσμος να μη βλέπει,
να ξαναρθούν τα πράγματα στην πρώτη τους τάξη,

Ο πόλεμος, ο πόλεμος να πάψη πατριώτη,
π' όλα μ'ας τάφερε στενά
κι' ο κόσμος πάσχει και πεινά
και δὲ δανείζ' ἢ Τράπεζα κανένα Ληξουριώτη.

Ο πόλεμος, ο πόλεμος, να πάψη μάνι, μάνι
να πάνε στο κονάκι τους κι' οί πρόσφυγες βρὲ Γιάννη,

Ο πόλεμος, να κάμουμε δεμέδιο να φερμάρη
πώμπηκαν' οί αιχμάλωτοι στη ῥάχη μας σαμάρι
κι' ὅπου κι' ἄν πᾶς κι' ὅπου σταθῆς, κι' ὅπου κι' ἄν καταντήσης,

Ο πόλεμος, ο πόλεμος, να πάψη ὠρισμένως
γιατί κι' ἐγὼ μὲ δαύτονε εἶμαι μπαϊλισμένος
ποῦ πέντε μῆνες κάθομαι και κοπανῶ τὰ ἴδια,

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΡΙΜΝΕΣ

ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΗΓΟ ΔΜΕΛΙΟ

Ὡ Ἰταλιάνε στρατηγὲ Ἀμέλιο
ποῦ τοὺς νησιώτες δέρονεις μὲ φραγγέλιο
και φέρεσαι σ' αὐτοὺς θηριό τέλειο!

Ὡς λυτρωτῆς σ' τὰς νήσους των εἰσέβαλες·
μὰ τυραννίαν νέαν τοὺς ἐπέβαλες,
και Νέρωνα κι' Ἀτίλα υπερέβαλες!

Τὰ τόσα σου καμώματα ἐξαίρομεν!
Τὴν λύσσαν σου ὑμνοῦμεν και γεραίρομεν!
Και φάσκελα σ' τὰ μούτρα σου προσφέρουμεν!

Στὴ Ρόδο ἄν πηδάς και κοκορεύεσαι,
κι' ἐκεῖ παλούκια εἶνε και μπερδεύεσαι
ποῦ κάποιο θὰ σοῦ μπῆ...κι' εἶσι βραβεύεσαι!

CHEF.

ΣΤΟΥΣ ΠΕΣΟΝΤΑΣ

Χαρήτε τέτοιο θάνατο, π' ἄλλη ζωὴ σᾶς δίνει,
κι' ὀπώκαμε αἰώνιο νὰ μείνη τ' ὄνομά σας.
Μὲ σεβασμὸ, μ' εὐλάβεια καθέννας μας θὰ κλίνη
σ' ἐσᾶς ποῦ ἐγινήκατε σεπτὰ προσκυνητάρια.

Στὸ μνήμα σας φυτιώνοντας τὸ δένδρוליβανό σας
γύρω, τοῖγύρω ἄπ' αὐτὸ, δάφνης θ' ἀνθῶν κλωνάγια!

Σ. Θ. Α.

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΑΤΗ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΔ

Τ' ἀπομνημονεύματά σου,
εἶδα Κρίσπη Ἰταλὲ,
ποῦ χαρακτηρίζουν γνῶμαι
και προθέσεις σου καλαί.

Στὴ Ρώμη πῆγα παρενθὺς
μὲ δαῦτα στὴν ἀγκάλη.
πῆρα και δραγομάνο μου
τὸ βουλευτὴ τὸ Γκάλλυ.

Ὅλα τοῦ τὰ ἐδιάβασα
ἀπὸ νερὸ σ' ἄλατι.
Μὰ βγήκε κάποιος Λαριντὶ
και κάποιος Μαστροάτι

Ὡ Κρίσπη μου! Τῶν λόγων σου
τὸ ἱερὸ θεμέλιο
κι' ἐκείνη σου τὴν ἀρετὴ
πρῶτος σοῦ τὴν ποδοπατεῖ

ΕΠΑΙΝΟΣ

ΣΤΟΥΣ ΚΑΣΤΡΙΝΟΥΣ ΤΣΑΓΚΑΡΗΔΕΣ

Χαλάλι Μαστροζήσιμε
Βολιέρα και Μαμάκο!
Ἄφοῦ τὰ πλοῖα τοῦ Σεφκὲτ
τοῦ τᾶχαμε ταμπάκο

Μὰ ἡ δουλειὰ πῶνάκαμετε
στὰ πλοῖα τοῦ πασσᾶ μου,
θὰ μοιάζη σὰν τῆς βελονῆς
πῶβάνετε σ' ἄλλες χρονῆς

ΤΟ ΑΣΑΡ ΤΕΦΗΚ

Τὸ μάθετε, τὸ μάθετε,
γὰ τὸ Τεφῆκ-Ἀσάρη
πῶς ἐσπασε τὰ μούτρα του
και δὲ ματασκορσάροι;

Χίτες τὸ ποῦ τὰξίδεσε
στὸ Μαργαρά μονάχο
και ξάσθη τὸ ποῦ τὰξίδεσε
και ξάσθη τὸ ποῦ τὰξίδεσε

Και τώρα κάθετ' ἦσυχο
χωρὶς καμμιὰ φρονιτίδα
γὰ νὰ φρουρῆ τὰ μούσουλα
μέσα στὴν Προποντίδα!

Χωριάτης.

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ

ΞΕΡΕΝΑΔΑ

Σύπνησε περδικόστηδη
και περιστερομάτα.
Τ' ἀστέρια-ἀναθεμὰ τα!-
τὰ πνίγει συννεφιά.

Κρέμασε στὸ παράθυρο
τὴ μεταξένια σκάλα.
Δέσε τη στὰ μεγάλα
και τ' ἀργυρᾶ καρφιά.

Νάρθω νὰ γύρω δόλαχος
στὴ μαλακὴ σου στρώση.
Ἄχ! κι' ἄς μὴν ξημερώση
ποτέ, ποτέ, ποτέ!

ΤΟ ΓΙΑΣΕΜΙ

Τοῦ κήπου σου τ' ἀδῶο γιασεμί
ποῦ μυρωδιὰ μεθυσιτικὴ σκορπάει
εἰς τὴν καρδιὰ μου νὰ πεθαίνη πλέϊ
κάθε πρωτὸ, μὴ μοῦ τὸ φέρνης, μὴ!

Τῶν ἄσπρων γιασεμιῶν ἡ μυρωδιὰ
σβυμένους πόνους μοῦ θυμίζει πάλι
κι' ἀναστενάξω γὰ ξανθὸ κεφάλι
και κλαίω γὰ μαρμαρίνη καρδιὰ!

Πς.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

ΤΟ ΒΟΗΘΗΜΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΡΑΤΩΝ

Ἐλέχθη -και περὶ τῆς ἀληθείας δὲν
ἀμφιβάλλομεν- ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ ἡ ὑ-
πὲρ τῆς συντηρήσεως τῶν οικογενειῶν
τῶν ἀπόρων ἐπιστράτων, τὸ θεωρεῖ πρό-
βλημα ἂν θὰ δυνηθῆ νὰ συνεχίσῃ τὸ

ἔργον τῆς, ἐλλείψει πόρων.
Ὅλα τὰ ἐπιτρέπουμεν εἰς τοὺς κ.κ.
πλουσίους μας, ἀλλ' ὄχι και τὸ νὰ ἀ-
στειεύωνται μὲ τὴν δυστυχίαν.

Ἡ ὑποστήριξις τῶν οικογενειῶν αὐ-
τῶν, δὲν εἶναι ζήτημα προαιρέσεως,
ἀλλ' ὑποχρέωσις ἐπιβαλλομένη.

Και ἂν δὲν θελήσουν νὰ ἐνοήσουν
τὴν ὑποχρέωσιν, ἄς μᾶς τὸ ποῦν καθα-
ρὰ διὰ νὰ καταφύγωμεν τότε εἰς τὸ ἔ-
λεος. . τῶν Τούρκων ἀξιωματικῶν!

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Ἡ εὐγενὴς συμμαχία τῶν κυριῶν
τῆς ὑπὲρ τῶν προσφύγων ἐπιτροπῆς,
διεσπᾶσθη και ἐπηκολούθησαν παραι-
τήσεις ἀθρόαι.

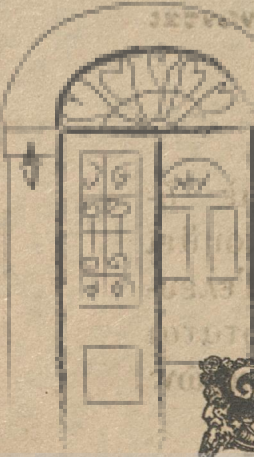
Παραδεχόμεθα, ὅτι θὰ ἤμεθα πάρα
πολὺ ἄπαιτητικοί, ἐπιμένοντες νὰ συμ-
φωνήσουν δώδεκα γυναικεῖοι χαρακτή-
ρες, ἡμποροῦσε ὅμως νὰ τὸ καταλά-
βουν αὐτὸ οἱ ἀρμοδίως καταρτίσαντες
τὴν ἐπιτροπὴν.

ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Δὲν πρόκειται νὰ μεμφθῶμεν κατὰ
τὸ παραμικρὸν τὰς ἀξιοτίμους κυρίας
τὰς ἀναλαβούσας τὴν κατασκευὴν ἐνδυ-
μάτων διὰ τὸν στρατὸν Ἡπείρου. Ἄπε-
ναντίας ἐπαναλαμβάνομεν και αὐθις, ὅ-
τι ὑπερέβη πᾶσαν προσδοκίαν ἡ εὐγε-
νὴς και πρόθυμος αὐτῶν μέριμνα.

Ἄτυχῶς ὅμως, εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ
γνωρίζομεν ἐξ ἀσφαλεστάτης πηγῆς,
ὅτι πλείστα τῶν ἐνδυμάτων τούτων, ἐ-
πὶ τῶν ἐσχάτων εἰς Πάρεζαν Ἐβραῖ
μεταπλήγα.

Τὸ πῶς περιήλθον εἰς χεῖρας των,
ἀνὰ τὴν ἐβραϊκὴν ἐπιτροπὴν ἐξέταξον
σάμεν ἡμεῖς. Νομίζομεν ὅτι ἐπιβαλλε-
ταί ἐπὶ τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Κυριῶν νὰ
τὸ ἐξετάσῃ ἀφ' οὗ τὰ ἐνδύματα παρεδό-
θησαν ἐπιτοπίως εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον.

ZIZANION

ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΣ.

Κοιμάται ο Ουγενότος στο κρεβάτι, ύπνο γλυκό, χωρίς καμιά φροντίδα· κι' ο αδελφός του δίπλα δεν κλει μάτι και τον παραμονεύει απ' τη φυρίδα. Τό σύνθημα προσμένει ν' ακουκήση ποῦ τῆ Γαλλία θά αίματοκυλίση!

Κοιμάται ο Ουγενότος και γελάει. Καλό κι' ώραίο θάνατ' ὄνειρό του. Τόν Λούθηρο θά βλέπη πῶς βλογάει τὴν κόρη ποῦ θά ζήση στὸ πλευρό του. Κι' ὁ ἄλλος ποῦ τὴν πίστι του θυμάται, τὸν ἀδελφὸ νὰ σφάξη δὲν λυτάται!

Ἐπρόβαλε ψηλά χλωμὸ φεγγάρι. Τοῦ σκοτωμοῦ τὸ σύνθημα βοῖζει. Καθολικός πιστός δὲν κάνει χάρι, φιλία, συγγενεία, δὲν τοὺς γνορίζει! Κι' ὁ παπιστὴς ὁποῦ παραμονεύει τὸν ἀδελφὸ τὸν ἄκακο φρονεῖ.

Τὸ γυνὶ της κλαί' ἡ μάνα σκοτωμένο, π' ἄμαρτωλὸς στὸν ἄλλον κόσμο πάει. Στὸ πτώμα ἐμπρός και στὸν Ἐσταυρωμένο γονατιστὴ τὴν προσευχὴ ἀρχινάει. Καί γιὰ τὸν ἄλλο γυνὶ της ὁποῦ σφάζει, πιστεύει πῶς τὴν ὥρα ἐκεῖνη, ἀγιάζει!

Αἶθρο τὴν αὐγὴ θὲ νᾶν' οἱ δρόμοι γεμάτοι ἀπὸ κουφάρια ματωμένα. Τοῦ Ἁγγέλου ὁ Πύργος θά βροντᾶ στὴ Ρώμη στὸν Ἅγιο Πέτρο τὰ κερὰ ἀγαμμένα. Ὁ Πάππας τοὺς πιστοὺς του θά εὐλογήση και τὸ γυνὶ της ἡ μάνα θ' ἀστοχήση!

ΣΠ. Κ. ΓΓΓΛΕΣΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ

Σ. Ζ. Τὸ ἄνο ποίημα ὡς και ἡ δημοσίευ θεῖσα πρὸς μὴνῶν «Ὡδὴ εἰς τὸν Παρθενῶνα» προέρχονται ἐξ ἀνεκδότου συλλογῆς ποιημάτων, ἔργον τῆς νεανικῆς ἡλικίας τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου κ. Ἰγγλέση.

ΥΠΟΧΩΡΗΣΙΣ

*Μ' ἔψησε μιὰ μελαχροινὴ, ψηλὰ σὲ μιὰ ταράτσα!
Τὴ βλέπω, τὴν πολιορκῶ, μὰ φαίνεται... Ταιτάτσα.*

*Τὸν ἄφησα τὸν πόλεμο κι' ἐγύρεψα εἰρήνην.
Πολλὲς πρεσβείες ἔβαλα μ' αὐτὴ δὲ μοῦ τὴ δίνει!*

Κι' ἐκεῖ ποῦ ἐσκεφτώμουνα τι διάολο νὰ κάμω, γίνεται συνδιάσκεψις και μοῦ προτείνουν... γάμο!

Ἡ λέξις, δὲν ἐπρόφρασε νὰ βγῆ ἀπὸ τὸ στόμα π' ἀτάκτως ὑπεχώρησα κι' ὑποχωρῶ ἀιόμα.

Τὸ Σῆγμα.

ΣΤὸ ΧΟΤΖΑ

Ποῦ νὰ τὸ φανταζώσουνε, Χοτζά μὲ τὸ ραβδί σου, ποῦ ἔβλεπες στὸν ὕπνο σου οὐρὶ τοῦ παραδείσου, κι' ἄλλα ποῦ κάθε τουρκικὰς δικαίως ὀνειρεύεται, πῶς θάορθε εἰς νὰ γδῆς, οὐρεῖν... ἀπαγορεύεται!

Ἡ ΠΡΟΔΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Παρατηροῦμεν μετ' εὐχαριστήσεως, ἀξιέπαινον και ἀποτελεσματικωτάτην τὴν δρᾶσιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐργατικοῦ Συνδέσμου.

Ἐκτὸς τῆς συντηρήσεως τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων, ἥτις τόσα ἐπέδειξεν εὐχάριστα ἀποτελέσματα, ἔδρυσεν ἐσχάτως και ἕτερον σχολικὸν τμήμα διὰ τὴν ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν και λογιτικῆς, διατηρούμενον ἐξ οικονομῶν ἐκ τοῦ χορηγούμενου Βαλλιανεῖου κληροδοτήματος.

Αἱ δὲ κατὰ Κυριακὴν γινόμεναι διαλέξεις, ὑπὸ διαφορῶν λογίων σουπολιτῶν, ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Σχολῆς, κατὰ πολὺ ἐνισχύουσι τὸ γόητρον τοῦ ἰδρύματος, ἀποδίδουσαι ὠφελιμώταται εἰς τὸ πολυπληθὲς ἀκροατήριον.

ΤΟ ΜΠΑΖΑΡ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ

Ὡς πρὸ ἡμερῶν ἀνηγγέθη, θὰ ἐνεργηθῆ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 10 Φεβρουαρίου, ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Κυριῶν ὑπὲρ τῶν προσφύγων, μίᾳ ἀγορᾷ (μπαζάρ) ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῆς ὁποίας θὰ ἐνδύθουν οἱ πρόσφυγες, και ἰδίως τὰ μικρόπαιδα, θὰ ἀγορασθῶν φάρμακα και ἄλλα πράγματα ἀπολύτου ἀνάγκης.

Λίαν εὐγενῶς και προθύμως, ἤρχισεν ἡ ἀποστολὴ τῶν διαφορῶν πρὸς τοῦτο ἀντικειμένον, ἀπὸ τοὺς αἰσθηματίας συμπολίτας και συμπολίτιδας.

Ἐπολείπεται ἡ συνδρομὴ τοῦ κοινοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀγορᾶς. Καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ἔτι αὐτὴ θὰ εἶναι ὅπως τὴν περιμένομεν, καθόσον ὁ σκοπὸς εἶναι ἱερὸς και πατριωτικώτατος.

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Σπ. Δραγῶνας, Εὐδοκία Δραγῶνα (Πύλαρος)-Νικόλ. Γεωμενῆς Δωρομάνθη Καββαδία (Ἐοισσος)-Γεο. Κολαίτης Μαρία Σιλβέρδη (Ελκός)-Παναγ. Γιακουμάτος, Καλλιόπη Τομαζάτου (Φάρσα).

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τετάρτης εὐρισκόμεθα εἰς ψυχὸς δριμύτατον.

— Τὰ βουναῖά μας εἶναι φορτωμένα ἀπὸ χιόνι.

— Ὁ δὲ σφοδρότατος βορρᾶς, μαινόμενος ἐπὶ δύο ἡμέρας, ἀρκετὰς ζημίας ἐπέφερεν εἰς τὰ κτήματα.

— Οἱ ἐν Δοσερβάρια τῆς Ρωσσίας διὰ ἀμένοντες ἀδελφοὶ Βαρθολομίου, ἀπέστειλαν πρὸς τὸν ἐνταῦθα πατέρα τῶν ἑκατὸ δραχμῶν ὑπὲρ τῶν προσφύγων, ὅστις και παρέδωσε τὸ ποσὸν εἰς τὸν κ. Νομάρχην.

— Ἐπίσης προσέφερεν ὑπὲρ τῶν προσφύγων 150 δραχμῶν ἡ κυρία Μαρία Δ. Δεστούνη.

— Διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν και ὁ κ. Ἄγγελος Καλὸς ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ Δρ. 50.

— Ἐκ Πόρτ Σάιτ τῆς Αἰγύπτου, ἐστάλη παρὰ τοῦ κ. Γ. Ἀλεξανδράτου τὸ ποσὸν τῶν λιρῶν 18 διὰ τὰς οἰκογενείας τῶν ἐφείδρων.

— Τὸ ποσὸν ἀπετελέσθη δι' εἰσφορῶν τῶν κ. κ. Γεο. Ἀλεξανδράτου λιρ. 4. Σπυρ. Χέλμη. 4. Ἀριστ. Ἀλεξανδράτου 4. Νικόλ. Παρέντη 4 και Σπυρ. Παρέντη 2.

— Ὡς ἐκ τῆς τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ φύλλον, ἠδυνήθημεν νὰ ἀντιληφθῶμεν τὴν τραβοῦν οἱ τηλεγραφικὰ οἱ καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἐργαζόμενοι μέσα εἰς ἐκεῖνο τὸ ἀποκρυσταλωμένον δαμάτιον!

— Τὶ θὰ ἐστοίχισεν εἰς τὸ Δημόσιον ὀλίγα κάρβουνα! Καὶ οὐκ οὐκ λόγος νὰ γίνεταί!

— Ὁμιλήσῃ αὐθιγὸν εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Ἀπόρων ὁ κ. Η. Ταϊσέλης βουλευτῆς, περὶ τῆς δράσεως τοῦ Νάπιερ ἐν Κεφαλληνίᾳ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΟ ΧΑΜΗΔΙΕ ΕΙΣ ΜΑΛΤΑΝ ΦΟΒΟΙ ΕΜΦΑΝΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΙΟΝΙΟΝ ΠΕΛΑΓΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ—Τὸ τουρκικὸν καταδρομικὸν «Χαμηδιέ» κατέπλευσεν χθὲς τὴν ἐννάτην πρὸ μεσημβρίας εἰς Μάλταν λόγῳ τῆς ἐπικρατούσης σφοδρᾶς τρικυμίας.

Ὁ κυβερνήτης του οὐδὲν ἀνεκοίνωσεν. Ὑποτίθεται ὅτι ἴσως κατευθυνθῆ εἰς τὸ Ἴόνιον πέλαγος νὰ προσπαθήσῃ αἰφνηδιασμὸν και ἐκείθεν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Δαρδανέλλια.

Σήμερον ἐξάπαντος θὰ ἀναγκασθῆ νὰ ἀποπλεύσῃ ἐκ Μάλτας, λήγοντος τοῦ εἰκοσιτετραώρου.

Σ. Ζ. Τὸ ὅτι ὑποτίθεται ὅτι θὰ καταπλεύσῃ εἰς τὸ Ἴόνιον, εἶναι ἀκριβῶς ἡ φράσις τοῦ τηλεγραφήματος, δὲν πρέπει ὅμως νὰ ἀνησυχῆσῃ καθόλου ὁ κόσμος διότι αὐτὴ εἶναι μίᾳ ἀπλῇ ὑπόθεσις ἥτις ἐγένετο εἰς Ἀθήνας.

ΔΙΕΛΕΥΣΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ—Ἐλληνικὸν τορπελικὸν διήλθε σήμερον ἰσθμὸν Μπερκεδάρου πρὸς Τένεδον.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ—Τὰ πράγματα κρῖνονται ἐνταῦθα λίαν εὐνοϊκὰ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὸ χρηματιστήριον ὄλαι αἱ ἑλληνικαὶ ἀξίαι παραμένουν σταθερώταται.

ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΜΕΤΟΧΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ—Κατὰ τὴν γενομένην χθὲς κλήρωσιν τῶν μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, τὰς 50,000 δραχμῶν ἐκέρδισεν ἡ ὑπ' ἀριθ. 105125 μετοχὴ.

ΝΕΑ ΥΠΟΧΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ—Τουρκικὸς στρατὸς πολυάριθμος ἐπεχείρησε χθὲς νῆαν ἀπόπειραν ἀποβάσεως εἰς Ραιδεστόν, ἀλλ' ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς Καλλιπόλιν.

Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἀποβάσεως οἱ Τούρκοι κατέσφαξαν 150 χριστιανούς.

ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

ΣΟΦΙΑ—Οἱ Βούλγαροι ἠναγκάσθησαν νὰ ζητήσουν παρὰ τῶν Σέρβων πυρομαχικὰ τηλεβόλα. Τὸ Σερβικὸν στρατηγεῖον παρεχώρησεν ἀμέσως ἑκατὸν πεντήκοντα τοιαῦτα.

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ—Κατ' ἀκριβεῖς ὑπολογισμοὺς τῶν εὐρωπαϊκῶν δημοσιογράφων, ὁ Βουλγαρο-Σερβικὸς στρατὸς ὁ εὐρισκόμενος εἰς Θράκην ἀνέρχεται εἰς 80,000.

Ο ΣΕΦΚΕΤ ΦΙΛΕΙΡΗΝΙΚΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ—Τηλεγραφήματα ἐκ τῶν πρεσβειῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀγγέλουσιν ὅτι ὁ Σεφκέτ προέβη εἰς φιλειρηνικωτάτας δηλώσεις.

ΡΩΣΣΙΚΗ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ—Οἱ Τάϊμς γράφουσιν, ὅτι ἑκτακτοὶ κινήτοποιήσεις τοῦ Ρωστικοῦ στρατοῦ γίνονται εἰς τὰ τουρκικὰ σύνορα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

ΤΟ ΜΠΙΖΑΝΙ

ΦΙΛΙΠΠΙΑΣ—Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς μετ' ὀλίγην τὴν ἐπιπορευομένην ἀποκρίσιν ἐξ ἀποκρούσει γενναιώτατα τὸν ἀγῶνα κατὰ Μπιζανίου. Τελευταῖοι πολεμικὰ ἐνέργεια, ἀποκρίσιν ἐπιπορευομένην ἐχθρῶν ἐπὶ τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν ἐπὶ τὸν νεκρῶν.

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΙΓΕΟΥΡΙΟΥ